

Veistrup: Jeg er enig med den højt-ærede Statsminister i, at det foreslaaede Supplement til Naturfredningsloven er baade ønskeligt og paakrævet. Det synes mig afgørende nødvendigt, at Tinglysning-protokollen til enhver Tid giver Oplysning om, hvilke Servitutter der er paalagt den enkelte Ejendom. § 25 i Naturfredningsloven fastslaar, at Opførelse af Bygninger af den ene eller den anden Art ikke maa finde Sted i en Afstand af 100 m fra Strandbredden eller inden for daglig Højvandslinie. Meningen hermed er simpelt hen den, at man ikke maa hindre den Udsigt over de danske Strande, som mange Steder er af saa stor æstetisk Værdi — i den Henseende er der ikke mindst i Nordsjælland begaaet meget store Forsyndelser. Med den Menneskene iboende Trang til at søge ud til Strandarealerne vil det være urimeligt ikke at sikre disse Arealer, ikke alene i Øjeblikket, men ud i Fremtiden, gennem en Tinglysning, saaledes at man til enhver Tid kan se, hvilke Servitutter der er paalagt den enkelte Ejendom.

§ 25, 2det Stykke, jfr. 5te Stykke, handler om Bebyggelse ved Skovene. I adskillige Tilfælde bliver der givet Dispensation fra 300 m Bestemmelsen, og dette sker i al Almindelighed gennem en Byggegænsur af en eller anden Art. Det er ikke altid, at et pænt lille Hus i Nærheden af Skovbrynet skæmmer Landskabet, men vil man opføre en stor Kaserne, vil det paa kedelig Maade forandre Landskabets Karakter. Derfor synes det mig nødvendigt, at ogsaa denne Side af Naturfredningen kommer ind under fastere Rammer, hvad en Tinglysning altid er Udtryk for.

Endelig er der Tale om en Tilføjelse til Lovens § 31, som angaar Naturfredningsplaner af større Omfang, der har Interesse for mange Mennesker eller store Dele af Befolkningen — i denne Forbindelse behøver jeg blot at pege paa de Arealer, man populært kalder „Københavns grønne Arealer“. Hvor Samfundets Interesser kræver saadanne Planer gennemført, er det rimeligt, at de sikres gennem Tinglysning, saa at ikke utidige Indgreb finder Sted, før Forholdet bringes endeligt i Orden.

Jeg havde troet, at man havde kunnet gennemføre denne efter min Mening nødvendige Ændring i Naturfredningsloven, uden at der blev nedsat Udvalg, men jeg forstaaer, at det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist) vil foreslaa Nedsættelse af et Udvalg, og vi fra vor Side vil selvfølgelig være villige til at deltage i Udvalgets Arbejde.

Det ærede Medlem nævnte, at der var

opstaaet adskillig Utilfredshed. Ja, hvordan skulde det være andet? Naar Samfundet ønsker at paalægge en Ejendom en Servitut og der ydes en efter Fredningsmyndighedernes Opfattelse rimelig Erstatning, er det næsten umuligt at tænke sig andet, end at den Ejendoms Ejer, som faar Erstatning, i de allerfleste Tilfælde vil synes, at han faar alt for lidt — saaledes er nu engang den menneskelige Natur. Jeg har i adskillige Tilfælde været Vidne til, at man har ønsket at frede en Parcel, som maaske har ligget fuldstændig uudnyttet hen fra Tidernes Morgen, men den Dag da Fredningsmyndighederne ønskede en saadan Plet fredet, var der overhovedet ingen Grænse for, hvad Arealet var værd. Selv om Fredningsmyndighederne — det tør jeg nok paastaa — ikke paa nogen Maade ønsker at genere den private Lodsejer og derfor yder Erstatning — efter min Mening i Almindelighed rigelig Erstatning —, vil Lodsejerne ikke være tilfredse med denne Erstatning, men vil søge at bevise, at der er begaaet stor Uret imod dem.

Det ærede Medlem var især betænkelig ved § 3, hvor der er Tale om større Arealer, som ønskes fredet, og som man paa Forhaand skulde kunne sikre sig for at forebygge utidige Indgreb, før endelig Fredning finder Sted. Det forekommer mig nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse, thi hvis det paa Forhaand vides, at nu skal dette eller hint Areal fredes, vil der blive truffet Mængder af Dispositioner, som vil virke i høj Grad hemmende for den Fredning, der ønskes af store Dele af Befolkningen. Derfor synes jeg, det er nødvendigt at medtage dette, og, som jeg sagde til at begynde med, finder jeg det baade rimeligt og nødvendigt at foretage de her foreslaaede Ændringer i Naturfredningsloven. Der sker herigennem en udmærket Klaring af Forholdene, idet Fredningsmyndighederne hidtil ikke altid har været klar over, hvem der skulde sørge for, at Tinglysning fandt Sted. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne i høj Grad anbefale, at vi saa hurtigt som muligt gennemfører dette lille Lovforslag og derved klarer en hel Del Ting i Naturfredningsloven, som hidtil har været uklare.

Statsministeren (Starming): Jeg takker for den principielle Tilslutning til Lovforslaget, som er givet fra alle Sider. Jeg er enig med det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist) i at slaa fast, at der ikke med dette Lovforslag tilsigtes nogen Art af Udvidelse af Naturfredningslovens